

лице почитаемо, писа му едно писмо, съ което го моляше да ся спогоди съ женѣтъ споредъ както е право; но той отговори на това нѣкакъ гордо и хулително. Разгнѣвенъ отъ това градоначалникътъ призова го на сѣдовището; но голѣмецътъ отпрати и призовачътъ назадъ съ хулы и укоруы противу градоначалника; и вмѣсто да иде на сѣдовището, отиде въ царскыѣ палаты, на угощеніе, на което въ онзи день бѣше поканенъ заедно съ другы още велможи.

Градоначалникътъ като ся научи, за това станѣ и той и отиде при царя и, като видѣ реченный голѣмецъ на царскыѣ трапезѣ, объриѣ ся и рече: Царю, ако си стоишь на думѣтъ въ издаденното рѣшеніе да ся наказувать неправдыѣ и прѣстъпленіята, ще слѣдувамъ и азъ да изпълнявамъ повелѣніята ти; но ако прѣзришь това толкозъ достойното за царскый ти прѣстоль рѣшеніе, ако е подобно най-лошитѣ челоуѣцы да ся почитать съ твоего благоволеніе и да сядать съ